

Președintele Dieter F. Uchtdorf
al doilea consilier în Prima Președinție

Să aterizăm în siguranță în zone cu turbulențe

Nu cu mult timp în urmă, soția mea, Harriet, și cu mine eram într-un aeroport privind avioanele care aterizau. Era o zi cu vânt și rafale puternice suflau împotriva avioanelor care se apropiau, făcându-le să vireze și să trepideze în timp ce se apropiau.

În timp ce observam această luptă dintre natură și mașină, gândurile mele s-au întors la instruirea mea de zbor și la principiile pe care le-am învățat acolo – și pe care, mai târziu, le-am predat altor piloți pe care îi instruiam.

„Nu vă străduiți să forțați avionul să facă ceea ce doriți în timpul turbulențelor”, obișnuiam să le spun. „Rămâneți calmi; nu reacționați în mod exagerat. Concentrați-vă atenția asupra liniei de centru a pistei. Dacă vă depărtați de drumul dorit, faceți prompt, dar cu grijă, corecțiile. Aveți încredere în potențialul avionului dumneavoastră. Continuați să zburați până când turbulențele dispar.”

Piloții experimentați înțeleg faptul că ei nu pot, întotdeauna, să controleze lucrurile care se întâmplă în jurul lor. Ei nu pot să oprească turbulența. Ei nu pot face ca ploaia sau zăpada să dispară. Ei nu pot opri vântul să bată sau să-și schimbe direcția.

Dar ei înțeleg, de asemenea, că este o greșală să-ți fie frică de turbulențe sau vânturi puternice – și în special să nu fii în stare să acționezi în niciun fel din cauza lor. Modul în care poți ateriza când condițiile sunt mai puțin decât ideale este acela de a sta, cât mai perfect posibil, pe calea corectă de zbor.

În timp ce priveam avioanele cum aterizau în final unul după altul și îmi aminteam principiile învățate în anii în care am fost pilot, mă întrebam dacă în aceste fapte nu era o lecție pentru viețile noastre de zi cu zi.

Nu putem totdeauna controla furtunile de care avem parte în viața noastră. Uneori, pur și simplu, lucrurile nu au loc așa cum dorim noi. Putem fi tulburați de greutatea provocată de dezamăgire, îndoială, teamă, tristețe sau stres.

În aceste perioade, este ușor să fim copleșiți de tot ce nu merge bine și să facem din necazurile noastre punctul central al gândurilor noastre. Există tentația de a ne concentra asupra încercărilor cu care ne confruntăm și nu asupra Salvatorului și mărturiei noastre despre adevăr.

Dar aceasta nu este calea cea mai bună de a naviga prin încercările pe care le avem în viață.

În același mod în care un pilot experimentat se concentrează nu asupra furtunii, ci asupra liniei de centru a pistei și a punctului corect de aterizare, tot așa noi trebuie să ne concentrăm asupra centrului credinței noastre – Salvatorul nostru, Evanghelia Sa și planul Tatălui Ceresc – și asupra scopului nostru final – de a ne întoarce în siguranță la destinația noastră cerească. Noi trebuie să ne încredem în Dumnezeu și să ne concentrăm eforturile asupra îndeplinirii acelor lucruri pe care un ucenic trebuie să le îndeplinească. Noi trebuie să ne ținem ochii, dorința și mintea concentrate asupra țelului de a trăi astfel cum știm că trebuie.

Credința noastră și încrederea noastră în Tatăl Ceresc, prin ținerea cu bucurie a poruncilor Sale, ne vor aduce fericire și slavă. Și dacă rămânem pe cărare, vom trece prin orice turbulență – indiferent cât de puternică poate părea – și ne vom întoarce în siguranță la căminul nostru ceresc.

Fie că cerurile în jurul nostru sunt clare, fie că sunt pline de nori care prevestesc o furtună puternică, în calitate de ucenici ai lui Isus Hristos, noi căutăm mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, știind că, dacă facem astfel, toate celelalte lucruri de care avem nevoie ni se vor da în cele din urmă (vezi Matei 6:33).

Ce lecție de viață importantă!

Cu cât ne concentrăm mai mult asupra greutăților, străduințelor, îndoielilor și temerilor noastre, cu atât mai grele pot deveni lucrurile. Dar, cu cât ne concentrăm mai mult asupra destinației noastre cerești finale și asupra bucuriilor de care avem parte atunci când urmăm calea ucenicilor – iubindu-L pe Dumnezeu, slujind aproapelui nostru – cu atât este mai probabil să navigăm cu succes prin momente grele și turbulențe.

Dragi prieteni, indiferent cât de grele devin viețile noastre, Evanghelia lui Isus Hristos ne va oferi întotdeauna cea mai bună cărare pentru o aterizare în siguranță în împărăția Tatălui nostru Ceresc.

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

Președintele Uchtdorf ne îndrumă să ne „încredem în Dumnezeu și să ne concentrăm eforturile asupra îndeplinirii acelor lucruri pe care un ucenic trebuie să le îndeplinească”. Gândiți-vă să-i întrebați pe cei cărora le predați în ce măsură, în perioadele în care au trecut prin încercări, și-au concentrat atenția asupra „destinației noastre cerești finale și asupra bucuriilor de care avem parte atunci când urmăm calea ucenicilor”. Puteți să-i invitați să se gândească la moduri în care,

în momente grele, se pot concentra asupra mărturiei lor și asupra lui Hristos și să hotărască, rugându-se, cum să pună în aplicare una sau mai multe dintre acele idei în viețile lor.

TINERI

Baza mărturiei mele

Jennifer Weaver

Când eram în vârstă de 16 ani, un prieten a venit la noi acasă cu misionarii. În decurs de o lună de la prima discuție, la toate întrebările mele am primit răspunsuri clare. Am simțit că Duhul Sfânt depune mărturie despre adevărul mesajelor restaurării. Era diferit de orice simțisem vreodată și știam că totul era adevărat.

Totuși, am avut parte, mai mult ca niciodată, de multă respingere și opoziție. M-am simțit singură, obosită și derutată. Dacă făceam ceva drept, de ce întâmpinam atâta adversitate? Nu puteam înțelege în ce mod încercările mele erau pentru binele meu. Misionarii m-au învățat să postesc și să mă rog chiar în mijlocul unei zile de școală. Când lucrurile au devenit insuportabile am început să mă rog sincer și imediat am simțit alinarea Spiritului.

Săptămâna botezului meu a fost plină de încercări. Șeful meu m-a amenințat că, dacă nu renunț la botez, mă va concedia și mă va înlocui cu altă persoană care n-ar face așa ceva, am ajuns la spital având pietre la rinichi și părinții mei mi-au cerut să plec de acasă. Cu atât de multe lucruri pe care nu le puteam controla, singurul lucru pe care-l puteam face era să am încredere în Domnul.

Fiecare dintre aceste încercări s-au dovedit a fi în folosul meu. Ele m-au ajutat să învăț despre doctrinele Evangheliei, fapt care mi-a asigurat o bază pentru mărturia mea.

Autoarea articolului locuiește în Idaho, S.U.A.

Căsătoria este rânduită de Dumnezeu

Studiați, rugându-vă, acest material și căutați să aflați ce să împărtășiți. În ce mod va spori credința dumneavoastră în Dumnezeu și le va binecuvânta pe cele cărora le purtați de grijă prin învățământul prin vizite, atunci când veți înțelege „Familia: o declarație oficială către lume”? Pentru mai multe informații, accesați reliefsociety.lds.org.

Credință, familie, alinare

Profeți, apostoli și conducători continuă să „[declare] cu solemnitate căsătoria dintre un bărbat și o femeie ca fiind rânduită de Dumnezeu, familia fiind esențială pentru planul Creatorului”¹.

Vârstnicul D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus: „O familie bazată pe căsătoria dintre un bărbat și o femeie creează cel mai bun mediu pentru ca planul lui Dumnezeu să prospere ...

Nici noi și nicio altă persoană muritoare nu putem schimba acest ordin divin al căsătoriei”².

Bonnie L. Oscarson, președinta generală a Tinerelor Fete, a spus: „Fiecare dintre noi, indiferent de starea civilă și numărul de copii, poate fi apărătoare a planului Domnului descris în declarația oficială privind familia. Dacă acesta este planul Domnului, ar trebui să fie și planul nostru!”³.

Vârstnicul Christofferson a continuat: „Unii dintre dumneavoastră nu se pot bucura de binecuvântările căsătoriei ca urmare a lipsei de opțiuni demne, a atracției față de persoane de același sex, a dizabilităților fizice sau mintale sau, pur

și simplu, din teama de eșec... Sau poate că ați fost căsătoriți, dar acea căsătorie a luat sfârșit... Unii dintre dumneavoastră care sunt căsătoriți nu pot avea copii ...

Chiar și așa... cu toți putem contribui la îndeplinirea planului divin în fiecare generație”⁴.

Scripturi suplimentare

Genesa 2:18-24; 1 Corinteni 11:11; Doctrină și legăminte 49:15-17

Povestiri despre oameni în viață

Fratele Larry M. Gibson, care a fost primul consilier în președinția generală a Tinerilor Băieți, și-a amintit când Shirley, acum soția dânsului, a spus:

„Te iubesc deoarece știu că Îl iubești pe Domnul mai mult decât mă iubești pe mine” ...

Acel răspuns a fost foarte important pentru mine ...

... [Și] am dorit ca ea să simtă totdeauna că L-am iubit pe Domnul mai presus de orice”⁵.

Vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „Domnul Isus Hristos este punctul central

într-o relație de căsătorie făcută prin legământ... [Imaginați-vă că] Salvatorul este situat în vârful triunghiului, o femeie aflându-se la baza lui, într-un colț, iar un bărbat la baza lui în celălalt colț. Acum, gândiți-vă ce se întâmplă în relația dintre un bărbat și o femeie pe măsură ce fiecare, în mod constant și fără ezitare, «[vine] la Hristos» și se străduiește să se «[perfecționeze] în El» (Moroni 10:32). Datorită Mântuitorului și prin El, bărbatul și femeia se apropie unul de altul”⁶.

NOTE.

1. „Familia: o declarație oficială către lume”, *Liahona*, nov. 2010, p. 129).
2. D. Todd Christofferson, „De ce căsătoria, de ce familia”, *Liahona*, mai 2015, p. 52.
3. Bonnie L. Oscarson, „Apărătoare ale declarației oficiale”, *Liahona*, mai 2015, p. 15.
4. D. Todd Christofferson, „De ce căsătoria, de ce familia”, p. 52.
5. Larry M. Gibson, „Fulfilling Our Eternal Destiny”, *Ensign*, febr. 2015, p. 21-22.
6. David A. Bednar, „Marriage Is Essential to His Eternal Plan”, *Liahona*, iun. 2006, p. 54.

Aveți în vedere următoarea întrebare:

Cum mă străduiesc eu personal și în mod constant să „[vin] la Hristos”?